

YEREL BİR KÜLTÜR ÜRÜNÜ ÖRNEĞİ: SOĞANLI BEBEKLERİ

Neval Sakin*

Giriş

Tarih'in ilk devirlerinden günümüze kadar birçok kavim ve medeniyetin izlerini taşıyan Kayseri şehri, İç Anadolu bölgesinin Yukarı Kızılırmak bölümünde yer alıp merkez ilçeler dahil 15 ilçe ve bunlara bağlı köylerden oluşmaktadır (Günay vd. 1996, s. 13). Bu ilçelerden konumuzla ilgili olarak Soğanlı köyünün bağlı olduğu Yeşilhisar, her mevsim turist çeken, Kayseri'ye 70 km. mesafede ve güneyde yer alan bir yerleşim birimidir (Subaşı 1998, s. 286).

Yeşilhisar eski çağlarda Karahisar halılarıyla tanınmıştır ve bu halıların özelliğini koruyarak el sanatlarını sürdürmektedir. Bunun yanı sıra ilçede; kilim, çorap gibi temel ihtiyaç maddeleri ile Soğanlı köyünde yapılan otantik bez bebekleri üretilmektedir (Subaşı 1998, s. 286-287).

Yeşilhisar ilçesine bağlı Soğanlı köyü (1), Aşağı ve Yukarı Soğanlı olarak ikiye ayrılan, kaya kilise ve mağaraların günümüz konutlarıyla iç içe olduğu, yeşillikler arasında her mevsim gezilebilen bir açık hava müzesidir (Toymuş 1999, s. 22). Ürgüp-Göreme vadisinin bir devamı olan Soğanlı (Çayırdağ 1998, s. 5) M.S. IV. Yüzyıldan itibaren Hıristiyanlığın Kapadokya'daki merkezlerinden biri olmuş ve önemini VII.-VIII. Yüzyıllarda da sürdürmüştür. Tüflerin üzerine kurulu olan Soğanlı ve çevresinde peribacalarının çok güzel örnekleri vardır. Buranın en önemli özelliği, 50'ye yakın kaya kilisesi ve mağaranın varlığıdır. Bu özelliklerinden dolayı Soğanlı, sit alanı ilan edilmiştir (Tezer 1998, s. 165).

* Okutman, Erciyes Üniversitesi Mustafa Çıkrıkçıoğlu M. Y.O, Geleneksel El Sanatları Bölümü / KAYSERİ, nevalsakin@gmail.com

Soğanlı'ya son yıllarda büyük bir turist akını olmaktadır. Bu nedenle köy halkı turizm amaçlı bir kooperatif kurmuş ve turizmden önemli gelir elde etmeye başlamıştır. Kadınlarca yapılarak bütün Kapadokya'da satılan otantik bez bebekler ise, köyün önemli gelir kaynaklarından biri haline gelmiştir (Tezer 1998, s. 165).

Teknolojinin hızla gelişmesi, dünyanın ulaşım açısından küçülmesine neden olmuş bu da dünya uluslarının birbirlerini daha kolay ve yakından tanımalarına imkan sağlamıştır. Dolayısıyla gittikleri ülkede ilk aradıkları şey, ülkenin doğal güzelliği ve o yörenin yaşayışını, kültürünü sembolize eden, bu kültür hakkında bilgi veren ürünlerdir. Bu yüzden bu tip ürünler turizme, hem maddi yönden, hem de kültürel yönden katkıda bulunmaktadır. İşte hammadde ve artık parçalardan yörenin giyim şeklinde ve genel görünüşüne sadık kalınarak hazırlanan kıyafetlerin, sağlamlık, kalite ve güzelliği ile koleksiyonculara hitabeden teknikle yapılmış bebekler üzerine, folkloru yansıtıcı bir şekilde yerleştirilen el yapımı bebekler, günümüzde folklorik bebekçilik adıyla bir sanat dalına dönüşmüştür (Bilgin 1997, s. 2).

Folklorik kıyafetli yapma bebekler, memleketlerinin folklorik kültürünü tanıtan, geçmişe ve geleceğe kültürel köprü atabilen uluslar arası kültür alışverişini sağlayan konu olmakla önem kazanmaktadır (Bilgin 1997, s. 54). Bebekler, biziz aslında ifadesi bu tanımın en basitçe söylenebilecek şeklidir.

Nitekim el yapımı bebeklerle folklorik zenginlikleri gelecek kuşaklara götürürken dünü bugüne, bugünü yarına aktarmak ve bu arada yepyeni bir iş kolu yaratmak mümkündür. Bu anlamda boş zamanların ve artık iş gücünün değerlendirilmesi ile aile ekonomisine katkıda bulunulmasını sağlamak, geleneksel kıyafetlerle ilgili kültürel mirası belgelemek, folklorik bebeklerin yapılış amacını ortaya koymaktadır (Bilgin 1997, s. 1, 55).

Geleneksel giyim, her ülkenin geleneksel kültürünün bir parçasıdır. Günümüz şartları ve gelişme temposu nedeniyle giyimde geleneksel özelliklerin hızla yok olması kaçınılmaz bir olaydır. Bebekler üzerinde, asıllarına uygun minyatür geleneksel giyimlerle kalıcılığı sağlamak sonraki nesillere bazı değerleri aktarmada kolaylığı getirecektir. Türkiye'de evlerde yapılan basit bebeklerle fazla gelişmemiş plastik menşeli piyasa bebeklerinin haricinde turizmde yegane pazarlama sahası bulunan eşyalar, folklorik giysili yapma bebeklerdir. Kapadokya Bebekleri olarak da tanınan orijinal adıyla Soğanlı Bebekleri (Bilgin 1997, s. IX, X), yerel bir kültür örneği olarak bunlardan biridir.

1. Otantik Soğanlı Bebekleri

Soğanlı köyünde 1970'li yıllarda başlayan turizm hareketi ile köy kadınlarının, ağaç dalları ve bez parçalarıyla çocukları için yaptıkları naif ve basit bebekler, yöreye gelen turistlerin ilgisini çekmiş ve kısa zamanda bir bez bebek sektörü doğmuştur (Tuna 2008, s. 165-168).

Yöre insanı, Soğanlı harabelerinde; Büyük kilise, Saint Jean Kilisesi, Yılanlı Kilise, Gök Kilise, Balıklı Kilise, Karabaş Kilisesi, Tokatlı Kilise ve Geyikli Kilise gibi önemli kiliselerin yer aldığı açık hava müzesini ziyaret eden turistlere satış yapmak için köy meydanına sabah saatlerinde gelip yerleşmekte, bir yandan üretim yapıp bir yandan da satış yapmaktadırlar.

Soğanlı Köyü, Aşağı ve Yukarı olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Fakat Yukarı Soğanlı'da bulunan evlerin üzerine kayalıklardan taş yuvarlanması sonucu evler boşaltılmış ve yöre insanı Aşağı Soğanlı'ya taşınmıştır. Yukarı Soğanlı'da ise sadece bebeklerin satışının yapıldığı meydan ve meydan çevresinde yer alan bir iki restoran, pansiyon ve dükkân kalmıştır.

Köy 120-130 haneden oluşmaktadır. Köy halkı geçimini tarım ve bebekten sağlamakta, hayvancılık ise yapılmamaktadır. Bebekler yöreyi ziyaret eden turistlere, ülke içinden, özel-

likle Ürgüp, Göreme, Avanos, Zelve gibi yakın ilçelerle İzmir, Alanya, İstanbul gibi turistik şehirlerden gelen toptancılara satılmaktadır. Bebekler satış yapıldıkları yerlerde Kapadokya bebekleri olarak tanınmaktadır (İsmail Kumral).

Köyün geçim kaynağı olduğu için yöre insanı kadın erkek hepsi, çocukluğundan itibaren bebek yapmayı büyüklerinden öğrenerek bu işi yapmaktadırlar. Ayrıca civar köylerden yöreye gelin gelen bayanlar da bu işi orada öğrenip yapmaya başlamaktadır. Erkekler bebeğin kıyafetlerini makinede dikip hazır hale getirerek yardım etmektedirler.

Soğanlı köyü sakini olan ve bebek yapıp satan Yavuz Ablak, 3-4 yıl önce Yeşilhisar'da düzenlenen eğlence festivalinde yapılan Soğanlı Bebekleri yarışmasına katılmıştır. Bu yarışmaya 45 cm boyunda, fırına ekmek götüren bir kadını anlatan bebekle katılarak birinciliği kazanmıştır. Ayrıca yöre insanı bu yaptıkları bebeklerle fuarlara katılmakta ve oralarda bebeklerini tanıtmaktadırlar.

2. Soğanlı Bebeği Yapımında Kullanılan Malzemeler

Soğanlı Bebeği'nin iskeletini oluşturmak için önceleri sapan şeklindeki ağaç dalları kullanılırken günümüzde çember adı verilen, kolayca şekil alabilen, yumuşak ve 1 cm genişliğinde yassı teller kullanılmaktadır (Yavuz Ablak). Bebeğin başını yapmak için küçük bebeklerde gazoz kapağı kullanılırken büyük bebeklerde başlar, atık havlu parçalarının top top yapılıp patiska ile kaplanması suretiyle oluşturulmaktadır (Ayşe Ablak). Ancak büyük bebek başlarının yapımında bazen kavanoz kapaklarının da kullanıldığı görülmektedir (Yavuz Ablak).

Çember (Tel) ve Gazoz Kapağı

Yöre insanı bebeklerin kıyafetlerinde kumaş olarak, önceleri kendi kıyafetlerini bozarak elde edilen kumaşları kullanırken günümüzde satın aldıkları kumaşları kullanmaktadırlar (Sabahat Arız). Bebeğin kıyafetlerinde; Patiska yöredeki adıyla Hümayun, Pazen, Basma, Kadife, Saten, Tül, Kutnu gibi çeşitli kumaşlar, bebeğin iskeletine şekil ve dolgunluk vermek için de şeritler halinde kesilen havlu parçaları kullanılmaktadır (Yavuz Ablak).

Bebeği süslemek için renkli orlonlardan hazırlanan ponponlar, renkli pul ve payetler kullanılmaktadır. Önceden pul ve payetler daha yoğun kullanılırken turistlerin pulsuz bebek istemeleri ve pulları çocuklarının ağızına alıp yediklerini söylemeleri üzerine artık pul kullanılmamaktadır (Rabia Ablak). Pul günümüzde sadece gelin bebeklerde kullanılmaktadır.

Özetle atık diyebileceğimiz malzemeler ve kumaş parçaları ile çeşitli modellerdeki dikilmiş kıyafetler giydirilerek oluşturulan bebekler, maharetli bayanların elinde yörenin kültürünü ve yöre insanını yansıtan bir değere dönüşmektedir.

Testi ve Kirmen

Üst Beden Kıyafeti

Renkli Ponponlar

Etek Altına Giyilen Şalvar

Basma Etek

3. Soğanlı Bebeğinin Yapılışı

Soğanlı bebeğini ilk olarak kimin yaptığı konusunda yörede çeşitli rivayetler vardır. Bu rivayetlerden birine göre bebeği, yaklaşık 50 yıl önce Hanife Ablak yapmıştır. Bebeğinin yapılış hikâyesi şöyle anlatılmıştır: Hanife Ablak, kızı Döndü Ablak'a okuldaki el sanatları dersi için bir ağaç parçasını şekillendirerek bebek yapmıştır (Ayşe Ablak, Sabahat Arız,

Rabia Ablak, Fatma Karataş, Dudu Karataş). Bebeği ilk olarak yaptığı söylenen diğer bir kişi Hilmiye Güven'dir. Nitekim Hilmiye Güven, çocuğunun oynaması amacıyla bir bebek yapmıştır (Fevzi Ablak). Bunlarla birlikte bebeği ilk yapan kişi olarak adı geçen diğer kişiler Anakız Güven (Seyrani Güven) Meryem Arız ve Şerife Özdere'dir (Bilgin 1997, s. 46). Dolayısıyla bebeği yapan ilk kişi kesin olarak bilinmemektedir. Fakat yapılan ilk bebek, Soğanlı'ya gelen bir turist tarafından, oyun oynayan çocuklardan birinin elinde görülmüştür. Bu bebeği görüp beğenen turist, para karşılığında çocuktan bebeği satın almıştır. Bu olay sonrasında bebeğin turistler tarafından ilgi çekiciliğini fark eden Soğanlı halkı, yöreye gelen turistlere satmak için bebek yapmaya başlamıştır.

Soğanlı bebeğinde iskelet olarak önceleri söğüt ağacının sapan şeklinde kısımları koparılıp yapraklarından ve dallarından temizlenip kullanılmakta ve üzerine kıyafet giydirilmekteydi. Fakat turistlerin oturabilen bebek istemeleri sonucu ağaç yerine yumuşak şekil alabilen yörede çember adı verilen teller kullanılmaya başlanmıştır (Sabahat Arız). Yöre halkının günlük yöresel kıyafetleri olan şalvar, etek, elbise, önlük gibi kıyafetler dikilip bebeklere giydirilmektedir.

Yörede yapılan bebeklerin boyutları çeşitlilik göstermektedir. 20, 25, 30, 35, 40, 80 cm olan ve hatta 1 metreyi bulan bebekler yapmaktadırlar. Küçük bebeklerin baş kısmı, çember adı verilen tel üzerine gazoz kapağı yerleştirilerek yapılmakta iken daha büyük bebeklerde bazen kavanoz kapağı kullanılmaktadır. Büyük bebeklerin başı çoğunlukla atık havlu parçalarının toprak yapıp patiskayla kaplanması ile şekillendirilmektedir (Yavuz Ablak).

Bebeğin yapımına ilk olarak iskelet üzerine baş kısmın oluşturulması ile başlanmaktadır. Belirli uzunluklarda kestirilen çember adı verilen bu teller V şeklinde ikiye katlanıp, şeritler halinde hazırlanan havlu parçaları (Foto-1) ile bebeğin baş kısmının oluşturulacağı uca sarılarak bir miktar dolgunluk verilmektedir (Foto-2).

Foto-1

Foto-2

Bu hazırlanan kısım üzerine gazoz kapağı yerleştirilip Patiska ile kaplanarak bebeğin yüzü oluşturulmaktadır (Foto-3). Patiska ile oluşturulan bebeğin baş kısmı, Basma ya da Pazen gibi kumaşlarla sıkıca kaplanacak şekilde bağlanmaktadır (Foto-4).

Foto-3

Foto-4

Genel hatlarıyla bebeğin baş kısmının şekillendirilmesinden sonra bebeğin gövdesi, şeritler halindeki havlu parçaları ile sarılarak oluşturulmakta (Foto-5) ve bebeğe üst beden kıyafeti giydirilmektedir (Foto-6).

Foto-5

Foto-6

Daha sonra bebeğin kalça kısmına, şeritler halindeki havlu parçaları sarılmaktadır (Foto-7). Yine havludan dikilen başka bir parça bebeğin ayak kısmına yerleştirilerek sabitlenmektedir (Foto-8-9). Ardından bacak kısmının da bir miktar dolgunluk verecek şekilde sarılmasıyla bebeğin bedeni tamamlanmaktadır (Foto-10). Bedeni tamamlanan bebeğe şalvar, şalvarın üstüne de eteği giydirilmektedir (Foto-11).

Foto-7

Foto-8

Foto-9

Foto-10

Foto-11

Bebeğin baş kısmının tepe noktasından iki yana doğru önde düz bir şekilde yerleştirilen siyah renkte yün ipler ile bebeğin saçı şekillendirilmektedir (Foto-12). Renkli orlonlardan yapılan ponponlar, başı sivri bir şekilde verilen bebeklerde, biri bebeğin tam tepesine saç üzerine, ikisi de saç uçlarına olmak üzere üç tane yerleştirilmektedir (Foto-13). Bu ponponlar hem süsleyici olarak hem de bebeğin saçını sabitleştirmek için dikilmektedir.

Foto-12

Foto-13

Sonolarak ise bebeğin patiska ile kaplanan yüzü, keçeli boya kalemleri ile çizilmektedir (Foto-14-15).

Foot-14

Foot-15

4. Soğanlı Bebeğinin Çeşitleri

Soğanlı köyünde yöre insanı bebeğin kıyafetine göre bebeklere isimler vermiştir. Bu manada yörede yapılan bebekler, Dimili (şalvarlı) bebek, Fistanlı bebek, Dizlikli (önlüklü) bebek, Fesli bebek, Üç Güllü bebek, Kermenli (kirmenli) bebek, Testili bebek, Dimili (şalvarlı) erkek bebek, Tüllü bebek ve Kadife Cepkenli bebek olarak çeşitlendirilmiştir.

Bunların yanında bazı bebekler başları yuvarlak olarak, bazıları da tepelik şeklinde sivri başlı olarak şekillendirilmektedir.

Gelin Başı

Tepelikli Baş

Yuvarlak Baş

Küçük bebekler yani 20-25 cm boyutunda olanlar, şalvarlı ve etekli yapılmaktadır. Boyutları 30 cm. den yukarı olan bebekleri de kermenli, testili, bebekli, yuvarlak ve tepelikli yapmaktadırlar (Yavuz Ablak)

Dimili Erkek Bebek

Etekli Bebek

Dimili ve Testili Bebek

Kadife Etekli Testili Bebek

Kirmenli ve Bebekli Bebek

Üç Güllü Bebek

Dimili Bebek

Fesli ve Testili Bebek

Dimili Bebek

Sonuç

Kültür zenginlikleri bakımından eşsiz bir ülke olan Türkiye’de her bir yörenin kendine has bir kültürü vardır. Bu kültür çeşitliliği köklü bir geçmişe sahip olsa da teknolojinin gelişmesi ve buna bağlı olarak insanların yaşayışlarının, duygu ve düşüncelerinin değişmesi ile yok olma tehlikesi altında kalmıştır. Bu nedenle kültürümüzün sadece bir kolu olan geleneksel kıyafetlerimize sahip çıkmanın en güzel yollarından birisi folklorik bebekçiliktir.

İşte Soğanlı Bebekleri, geçmişten günümüze bir köprü olarak geleneksel kıyafetlerimizin unutulmasını önleyen önemli bir el sanatıdır. Zira bu bebekler anadan kıza hatta babadan oğula geçerek yaşatılmaya devam etmektedir. Aynı zamanda görülmüştür ki ticarî bir meta olarak satışı yapılan bu bebekler, ekonomiye katkı sağlamaktadır. Bu bebeklerin yerli turistler yanında yabancı turistlere de satılması uluslararası kültür alışverişini simgeleyen bir olaydır.

Ne var ki bu bebeklerin ticarî kaygı ile yöresel özelliklerinin ve kalitelerinin bozulması için gerekli önlemlerin alınması gerekmektedir.

NOT

Türkiye’de Soğanlı adıyla bilinen 9 köy bulunmaktadır. Bunlar bağlı oldukları il ve ilçe adlarına göre şu şekilde sıralanabilir: Samsun-Ladik, Manisa-Kula, Elazığ-Keban, Bursa-Merkez, Kars-Kağızman, Çankırı-Çerkeş, Zonguldak-Ereğli, Burdur-Merkez, Kayseri-Yeşilhisar’dır. Köylerimiz, Hazırlayan: Dahiliye Vekaleti Mahalli İdareler Umum Müdürlüğü, İstanbul Matbaacılık ve Neşriyat Türk Anonim Şirketi Yayınları, İstanbul 1933, s. 671. Köylerimiz (1 Mart 1968 gününe kadar), Hazırlayan: İç İşleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü, Başbakanlık Yayınları, Ankara 1968, s. 480.

KAYNAKLAR

A-Yazılı Kaynaklar

- Bilgin, Nuran, 1997, **Folklorik Yapma Bebekçilik**, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Tezer, Şükrü İsmail, 1998, **Cumhuriyet’in 75. Yılında Kayseri**, Kayseri: Kayseri Valiliği Yayınları.
- Çayırdağ, Mehmet, 1998, **Kayseri**, Kayseri: Kayseri’de Eski Eserleri, Müzeleri ve Turizmi Sevenler Derneği Yayınları No: 4.
- Günay, Ünver, Güngör, Harun; Kuzgun, Şaban; Sayım, Huzeyfe; Taştan, A. Vahap; 1996, **Kayseri ve Çevresinde Ziyaret ve Ziyaret Yerleri**, Kayseri: Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları No: 6.
- Köylerimiz** (1 Mart 1968 gününe kadar), 1968, Hazırlayan: İç İşleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü, Ankara: Başbakanlık Yayınları.
- Köylerimiz**, 1933, Hazırlayan: Dahiliye Vekaleti Mahalli İdareler Umum Müdürlüğü, İstanbul: İstanbul Matbaacılık ve Neşriyat Türk Anonim Şirketi Yayınları.
- Subaşı, Muhsin İlyas, 1998, **Dünden Bugüne Kayseri**, Kayseri: Geçit Yayınları.
- Toymuş, İsmet, 1999, **Kayseri Turizm Envanteri**, Kayseri: Kayseri Valiliği İl Turizm Müdürlüğü Yayınları.
- Tuna, Turgay, 2008, **Bilinmeyen Kapadokya**, İstanbul: Bağlam Yayınları.

B- Sözlü Kaynaklar

- Ablak, Ayşe, Soğanlı-Yeşilhisar/Kayseri, 19.05.1968, İlkokul, evli ve üç çocuk annesi, ev hanımı, Soğanlı, 07.07.2009, (Derleyen: Neval Sakin).
- Ablak, Fevzi, Soğanlı-Yeşilhisar/Kayseri, 10.09.1941, İlkokul, evli ve 4 çocuk babası, Pan-siyon İşletmecisi, Soğanlı, 07.07.2009, (Derleyen: Neval Sakin).
- Ablak, Rabia, Soğanlı-Yeşilhisar/Kayseri, 18.08.1945, İlkokul 3’ten terk, ev hanımı, Soğanlı, 07.07.2009, (Derleyen: Neval Sakin).
- Ablak, Yavuz, Soğanlı-Yeşilhisar-Kayseri, 10.03.1971, İlkokul, evli, Soğanlı Bebeği yapıp satıyor, Soğanlı, 07.07.2009, (Derleyen: Neval Sakin).
- Arız, Sabahat, Soğanlı-Yeşilhisar/Kayseri, 05.01.1960, İlkokul, evli ve iki çocuk annesi, ev hanımı, Soğanlı, 07.07.2009, (Derleyen: Neval Sakin).

Güven, Seyrani, Soğanlı-Yeşilhisar/Kayseri, 01.02.1982, Lise, Servis Şoförü, Soğanlı, 07.07.2009, (Derleyen: Neval Sakin).
Karataş, Dudu, Soğanlı-Yeşilhisar/Kayseri, 16.09.1948, İlkokul 3'ten terk, evli ve üç çocuk annesi, ev hanımı, Soğanlı, 07.07.2009, (Derleyen: Neval Sakin).
Karataş, Fatma, Soğanlı-Yeşilhisar/Kayseri, 22.12.1937, İlkokul terk, evli ve 5 çocuk annesi, ev hanımı, Soğanlı, 07.07.2009, (Derleyen: Neval Sakin).
Kumral, İsmail, Soğanlı-Yeşilhisar/Kayseri, 1965, İlkokul, evli ve iki çocuk babası, çiftçi, Soğanlı, 07.07.2009, (Derleyen: Neval Sakin).

ÖZET

Teknolojinin hızla gelişmesi, dünyanın ulaşım açısından küçülmesine neden olmuş bu da dünya uluslarının birbirlerini daha kolay ve yakından tanımalarına imkan sağlamıştır. Dolayısıyla gidilen ülkede aranan ilk şey, o ülkenin doğal güzelliği ve yörenin yaşayışını, kültürünü sembolize eden, bu kültür hakkında bilgi veren ürünler olmuştur. Bebekler, bizim aslında ifadesi bu düşüncüyü göstermektedir.

Nitekim Soğanlı Köyü bebekleri de yerel bir kültür örneği olarak geçmişle gelecek arasında bir köprüdür ve uluslararası kültür alışverişini sağlayan nitelikleri ile geleneksel özelliklerini korumaktadır. Zaman içerisinde bebeğin yapımında kullanılan malzemeler çeşitlilik gösterse de asıllarına uygun kıyafetlerle kalıcılık sağlanmakta ve sonraki nesillere kültürel değerler aktarılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Soğanlı Bebekleri, Folklorik Bebek, El Sanatları, Yeşilhisar, Kayseri,

An Example of the Local Culture: Soğanlı Dollies

ABSTRACT

The rapidly progress of technology caused the world to become smaller in terms of communication and this condition has provided an opportunity for nations to know each other easily and to be in a close relation. Consequently the first thing that is sought in a foreign country was the products which symbolizes that country's natural beauty, the way of living and the culture. The expression "Actually, dollies are ourselves" shows this opinion.

Likewise the dollies of Soğanlı Village yields a bridge between past and future as they are an example of local culture and maintains their traditional properties with the quality that provides international culture trade. Although the materials used in the production of dollies showed diversity throughout the years, permanence was still ensured by the costumes which are very close to their original ones and this way, cultural values can be transferred to the next generations.

Keywords: Soğanlı Dollies, Folkloric Dolly, Handmade Arts, Yeşilhisar, Kayseri.